

دوتا ۳۱۹	عهد جدید / ۲۴
	فیلیپیان
S = معلم ۲ (تدریس توسط معلم ۲)	

(S) به برنامه " دوره شاگردسازی از رادیو " خوش آمدید. در این مجموعه تعلیمی ، فرصت خواهید داشت با کتاب مقدس آشنا شوید. امروز رساله فیلیپیان را معرفی می‌کنیم. درباره نویسنده و گیرندگان رساله ، تاریخ و مکان نوشته شدن رساله ، موقعیت و هدف از نوشته شدن آن ، تقسیم‌بندی و پیام اصلی آن مطالبی خواهیم آموخت.

نکته ۱. نویسنده فیلیپیان

رساله به فیلیپیان می‌فرماید که نویسنده "پولس و تیموتائوس خدمتگزاران عیسی مسیح" است. با وجود این که تیموتائوس ، پولس را در خدمتش در فیلیپی همراهی می‌کرد و در زمان نوشتن نامه در کنار پولس بود ، لیکن وی نویسنده نبود ، زیرا پولس در سراسر نامه از ضمیر اول شخص مفرد استفاده کرده است. گرچه برخی از دانشمندان معاصر بر این باورند که رساله به فیلیپیان با استفاده از دیگر رسالات پولس جعل شده ، اما تمامی شواهد از درستی و اصالت این رساله حکایت دارند. واقعیت این است که بسیاری از مطالب نوشته شده در رساله فیلیپیان ، در سایر رسالات پولس نیز یافت می‌شود؛ و این فقط در صورتی امکان‌پذیر است که این رسالات همگی یک نویسنده داشته باشند. منابع مکتوب قدیمی‌تری که محفوظ مانده‌اند نیز پولس را به عنوان مولف معرفی می‌کنند.

نکته ۲. گیرندگان رساله به فیلیپیان

اول. "شهر فیلیپی"

امپراتوری بزرگ یونان زمانی آغاز شد که فیلیپ دوم در سال ۳۵۹ قبل از میلاد تخت پادشاهی را در مقدونیه از آن خود ساخت. او با فراهم نمودن نيزه‌های بلندتر برای سربازان ، بکارگیری سواره نظام مجهز و سازماندهی بهتر به نوگرایی در ارتش پرداخت. از آنجا که ارتش هزینه سنگینی در بر داشت ، فیلیپ منطقه طلائی را در همسایگی محل کوچکی بنام کرینیدیس ضمیمه خاک خود نمود. او شهر را گسترش داد و آن را بر اساس اسم خود "فیلیپی" نامید. فیلیپ بخشی از طلائی استخراج شده را برای ایجاد یک ارتش بسیار بزرگ و بخش دیگر را جهت تطمیع کشورهای دیگر به منظور تسلیم شدن بکار گرفت. توسعه قلمرو او توسط پسرش ، اسکندر کبیر ، که منطقه وسیعی از شرق را به تصرف خود در آورد ، تداوم یافت. امپراتوری یونان فرهنگ و زبان یونانی را در بسیاری از کشورهای شرق و غرب انتشار داد. دو قرن پس از تاسیس فیلیپی ، رومیها مقدونیه را به تصرف خود در آوردند و فیلیپی را مدل کوچکی از روم ساختند. ساکنین آن اغلب رومی بودند ، لیکن مردم محلی در کنار آنان زندگی می‌کردند. کسانی که دارای تابعیت رومی بودند به تابعیت خود شدیداً افتخار کرده ، دارای امتیازاتی از قبیل مصونیت از دستگیر شدن ، مصونیت از شلاق خوردن و حق دادخواهی از امپراتور بودند. قانون روم در فیلیپی اجرا می‌شد ، که امتیازات اقتصادی و سیاسی را به شهروندان رومی می‌داد. امتیازات اقتصادی ، معافیت از خراج و حق تصرف ، ضبط و انتقال املاک را در بر داشت. امتیازات سیاسی عبارت بودند از مصونیت از مداخله توسط حکام ایالتی ، و حق و مسؤولیت تنظیم اموری کشوری توسط خودشان. کنترل مقامات حکومتی شهر در دست دو مقام ، تحت عنوان "کنسول" بود. آنها افسرانی را که مجازات مجرمین را اجرا می‌کردند تحت کنترل داشتند.

دوم. "پولس در فیلیپی"

در طول آغاز سفر بشارتی دوم در حدود سال ۵۰ میلادی ، روح القدس ، پولس و همراهانش را به شهر تروآس هدایت کرد ، جایی که پولس مردی از اهالی مقدونیه را در رویا دید که ایستاده ، به او التماس می‌کند که به مقدونیه رفته ، به آنان کمک کند. پولس ، سیلاس ، تیموتائوس و لوقا از دریا گذشته به فیلیپی رفتند (اعمال ۱۶ : ۶-۱۰). پولس و همکارانش انجیل را موعظه کردند؛ کتاب اعمال رسولان به ایمان آوردن سه نفر اشاره دارد: یک یونانی یهودی‌شده به نام لیدیه ، کنیزی یونانی و زندانبانی رومی.

بر اساس اعمال ۱۶ ، لیدیه زنی تاجر از اهالی آسیای صغیر و احتمالاً بسیار متمول بوده است. او در خانواده‌ای بت‌پرست متولد شده و سپس به یهودیت ایمان آورده بود. گرچه طریق او برای پرستش خدا بسیار برتر از هر نوع آیین شرک‌آمیز با بت‌پرستی ابلهانه و بی‌اخلاقی شرم‌آور آن بود ، لیکن قادر نبود آرامش خداوند را به او عطا کند. وقتی که او پیام انجیل را شنید ، خداوند در قلب او را گشود و نتیجتاً او و اهل خانه‌اش ایمان آوردند و تعمید گرفتند.

مطابق با اعمال ۱۶ ، دختر کنیزی که اسیر ارواح پلید بود و قادر بود آینده را پیشگویی کند ، سود کلانی را نصیب اربابان خود می‌نمود. او روزهای متمادی ، به‌دنبال پولس به راه افتاده بود و فریاد می‌زد ، "این آقایان خدمتگزاران خدا هستند و آمده‌اند راه نجات را به شما نشان دهند." پولس نمی‌خواست یک دختر دیورده برایش تبلیغ کند و به روح پلید دستور داد او را ترک نماید. در همان لحظه روح از او خارج شد. اربابان از این که منبع درآمد خود را از دست داده بودند چنان به خشم آمدند که پولس و سیلاس را گرفتند و کشان‌کشان به میدان شهر بردند و در حضور مقامات و در حضور مقامات ایشان را متهم کردند که یهودیانی در دسرساز می‌باشند. این اتهام ماهیت فتنه‌انگیزی داشت ، زیرا مستعمرنشینان روم بشدت نسبت به حقوق و رسوم آنان حسادت می‌ورزیدند. علاوه بر آن ، به‌دلیل اینکه یهودیان به‌تازگی به‌دستور کلودیوس امپراطور از روم اخراج شده بودند ، مخالفت

یهودیان در این شهر شب‌رومی مخاطره‌آمیز بود. لباس پولس و سیلاس را از تنش‌شان بیرون آورده ، آنان را با چوب زدند و به سیاه‌چال زندان انداختند ، و در آنجا پاهای ایشان را جدای از هم در گنده‌هایی هولناک قفل کردند و دست‌هایشان را به دیوار زنجیر کردند. اما مشکلات انسان ، فرصت‌های مناسب را برای خدا بوجود می‌آوردند. پولس و سیلاس دعا کردند و برای خداوند سرود خواندند. خداوند زلزله‌ای نازل فرمود که تمامی درها را لرزاند و گشود و همه قفل‌ها را از زنجیرها و گنده‌ها باز کرد. زندانبان تصور کرد که همه زندانبانان گریخته‌اند و می‌خواست خود را بکشد ، اما پولس به او گفت که کسی فرار نکرده ، و به این ترتیب او را از این کار باز داشت. زندانبان آنان را از زندان بیرون برد و پرسید ، "چه کنم تا نجات یابم؟" ایشان در پاسخ گفتند: "به عیسای خداوند ایمان بیاور تا تو و تمام افراد خانواده‌ات نجات یابید." آنها انجیل را برای او و خانواده‌اش موعظه کردند. ایمان زندانبان و خانواده‌اش ماهیت صادقانه خود را در محبت ایشان آشکار کرد: آنها زخمهای پولس و سیلاس را شستند. پولس و سیلاس ایشان را تعمیر دادند. روز بعد ، مقامات دستور آزادی پولس و سیلاس را صادر کردند ، احتمالاً به دلیل این که از آنچه رخ داده بود خبردار شده بودند. پولس و سیلاس جواب دادند که تبعه روم هستند و بدون محاکمه به زندان افتاده و مضروب شده بودند. این جرمی سنگین بر علیه اتباع روم بود و مقامات ترسیدند که مبادا خودشان مجازات شوند. آنها برای عذرخواهی شخصاً به زندان آمدند و آنان را تا بیرون زندان بدرقه کردند. پولس و سیلاس در خانه لیدیه با گروهی از مسیحیان نوایمان فیلیپی ملاقات کردند؛ سپس آنجا را ترک گفتند. تیموتائوس آنها را همراهی کرد یا کمی دیرتر به دنبال آنان براه افتاد و لوقا در فیلیپی ماند.

سوم. کلیسا در فیلیپی

به‌نظر می‌رسد که کلیسای فیلیپی ماهیت خود را از ماهیت اعضاء برجسته خود دریافت نموده بود. در طول سفر بشارتی دوم پولس ، کلیسای فیلیپی چندین بار برای حمایت از کار خدمتی او در مقدونیه و اخائیه هدایایی برای وی فرستادند (۴: ۱۵-۱۶؛ ۲: ۱۱: ۹).

دیدار دوم پولس از فیلیپی در ابتدای سفر بشارتی سوم وی در حدود سال ۵۶ میلادی صورت گرفت. پولس در حالی که از مکانی در مقدونیه برای قرن‌تینان نامه می‌نوشت ، سخاوت مشتاقانه کلیسای مقدونیه و از جمله فیلیپی در مشارکت جهت جمع‌آوری کمک برای مردم نیازمند اورشلیم را ستود (دوم قرن‌تینان ۸: ۱-۵).

دیدار سوم پولس از فیلیپی در انتهای سفر بشارتی سومش در حدود سال ۵۷ میلادی انجام شد ، که در آنجا برای سفر به اورشلیم لوقا مجدداً به وی ملحق گردید (اعمال ۲۰: ۵). پولس در حین اولین دوره زندان خود در روم بین سالهای ۶۰-۶۱ میلادی به فیلیپیان نوشت که امید دارد بزودی تیموتائوس را برای بازدید از کلیسای فیلیپی نزد آنان بفرستد و افزود که امیدوار است بزودی آزاد شده و خود با آنها دیدار نماید (فیلیپیان ۲: ۱۹ ، ۲۴).

یقیناً این امکان وجود دارد که بازدید چهارم پولس از فیلیپی بین سالهای ۶۲-۶۴ میلادی صورت گرفته باشد ، یعنی بین دو دوره حبس وی در روم.

نکته ۳. موقعیت ، تاریخ و مکان نگارش رساله فیلیپیان

در طول دوران اولین حبس پولس در روم بین سالهای ۶۰-۶۱ میلادی ، او بازدیدکننده عزیزی داشت ، یعنی اپافرودیتوس. او یکی از رهبران کلیسای فیلیپی بوده و به عنوان نماینده آن کلیسا نزد پولس فرستاده شده بود. سفر زمینی او احتمالاً حداقل یک ماه به طول انجامیده بود. او هدیه سخاوتمندانه‌ای را از سوی کلیسای فیلیپی با خود حمل نمود ، که پولس از بابت آن عمیقاً سپاسگزار بود. وی همچنین گزارشی از وضعیت مسیحیان در کلیسای فیلیپی به پولس ارائه نمود. او نگرانی عمیق کلیسا برای پولس را ابراز نمود و می‌خواست در مورد وضعیت جاری وی بیشتر بداند. اپافرودیتوس احتمالاً بدلیل قرار گرفتن در معرض خطرات جدی دچار بیماری سختی شد ، اما بهبودی خود را باز یافت.

بر اساس روایات قدیمی مسیحی ، پولس در طول دوران اولین حبس خود در روم چهار رساله کولسیان ، فلیمون ، افسسیان و فیلیپیان را نوشت. او احتمالاً رساله به فیلیپیان را در آخر نوشت ، تقریباً در انتهای دوران حبسش ، زیرا هنگام نوشتن رساله فیلیپیان ، لوقا و آرسنارخوس و فلیمون دیگر نزد او نبودند (کولسیان ۴: ۱۰ ، ۱۴ ، ۲۳). بین ورود پولس به روم و ارسال رساله فیلیپیان زمان زیادی سپری شده بود. احتمالاً فاصله بین روم و فیلیپی کمتر از چهار بار طی نشده بود. یک نفر از روم با خبر حبس پولس به فیلیپی سفر کرده بود. فیلیپیان هدیه‌ای را برای پولس تدارک دیدند و آن را توسط اپافرودیتوس برای وی ارسال نمودند. اپافرودیتوس دچار بیماری مهلکی شد و کسی این خبر را به فیلیپیان رسانید. یک نفر از فیلیپی به روم رفته و اپافرودیتوس را که حالا کاملاً بهبود یافته بود ، از نگرانی عمیق فیلیپیان بابت سلامتی و امنیت وی مطلع نمود. همچنین واکنش سربازان گارد رومی و دو گروه از واعظین مسیحی نسبت به حضور و موعظه نمودن پولس در روم نشان می‌دهد که پولس پیش از نوشتن رساله فیلیپیان برای مدت زمان قابل توجهی در روم بوده است (۱: ۱۲-۱۸). نهایتاً اینکه پولس اطمینان داشت که بزودی از زندان آزاد خواهد شد. بنابراین ، ما نتیجه می‌گیریم که رسالات کولسیان ، فلیمون و افسسیان بین سالهای ۶۰-۶۱ میلادی نوشته شدند و رساله به فیلیپیان در اواخر سال ۶۱ میلادی از روم تحریر گردید و احتمالاً به‌دست اپافرودیتوس به فیلیپی ارسال شد.

نکته ۴. هدف از نگارش فیلیپیان

اولین هدف از نگارش فیلیپیان، ابراز قدردانی بود. امکان دارد که پولس از زبان کسانی که تا روم با اپافرو دیتوس همسفر بودند یا توسط مسافران دیگر بلافاصله وصول هدیه سخاوتمندانه را اطلاع داده باشد. ممکن است این رساله در اثر بیماری اپافرو دیتوس با تاخیر به مقصد رسیده باشد. با این وجود، در این رساله او از اهالی فیلیپی به خاطر هدیه آنها تشکر نموده، همچنین خدا را برای وجود فیلیپیان و همکاری‌شان با وی در کار انجیل شکر می‌کند.

دومین هدف از نگارش فیلیپیان، ارائه رهنمودهای روحانی به کلیسا بود. آگاهی پولس نسبت به وضعیت مسیحیان در فیلیپی دست اول و تازه بود. او آنها را تشویق می‌کند که به انجام وظائف شهروندی خود بطریقی که شایسته انجیل عیسی مسیح باشد ادامه دهند (۱: ۲۷-۳۰). او به اصرار از آنها می‌خواهد که در روح و هدف همدل بوده (۲: ۲)، مانند مسیح فروتن باشند (۲: ۵-۱۱) و در روزگار افراد نادرست و فاسد مانند نور بدرخشند (۲: ۱۴-۱۶). او به آنها هشدار می‌دهد که مراقب یهودی‌گراها باشند. اینان گروهی از مسیحیان یهودی‌نژاد بودند که سعی داشتند مسیحیان غیریهودی را به یهودیانی تبدیل کنند که شریعت عهدعتیق را نگاه می‌دارند (۳: ۱-۶). او آنها را نصیحت می‌کند که گمان نکنند از لحاظ روحانی "به مقصد رسیده‌اند"، بلکه به جای آن "بسوی هدف بشتابند" (۳: ۱۶-۷). او همچنین به آنان در مورد شهوت پرستان تذکر می‌دهد که گروهی بودند که خدایشان شکمشان بود و به انجام اعمال قبیح افتخار می‌کردند. تا به این ترتیب مسیحیان فیلیپی زندگی خود بر روی زمین را سفری به سوی سر منزل واقعی در آسمان تلقی کنند (۳: ۱۷-۲۱). و بالاخره، او آنها را تشویق می‌کند که به این‌که در هر شرایطی شاد باشند، تا توجه خود را معطوف چیزهای حقیقی، درست، پاک و عالی نمایند (۴: ۱-۹).

هدف سوم از نگارش رساله به فیلیپیان، تشویق کلیسا به شادی بود. پولس به خاطر کمک آنها برای اشاعه انجیل با شادی برایشان دعا نمود. او مسرور بود از اینکه تمامی سختی‌هایی که برایش رخ داده بود از قبیل حبس و آزار، صرفاً به گسترش انجیل کمک کرده بود (۱: ۱۲-۱۸). او آرزو می‌کند که محض خاطر رشد و شادی آنها در ایمان، به زندگی خود ادامه دهد (۱: ۱۹-۲۶). وجود یک کلیسای مسیحی در فیلیپی برای او موجد شادی بود (۴: ۱). ولی حتی اگر بخاطر خدمتش به آنان لازم بود بمیرد، از آن شاد بود (۲: ۱۶-۱۸). او به اصرار از مسیحیان فیلیپی می‌خواهد که شادی او را با همدلی و داشتن رفتاری فروتنانه مانند مسیح تکمیل کنند (۲: ۱-۱۱) و "همواره در خداوند شاد باشند." (۳: ۱؛ ۴: ۴). بالاخره، او از توجه دوباره آنها نسبت به وی و هدیه‌ای که برایش فرستاده بودند شادی می‌کند (۴: ۱۰).

هدف چهارم از نگارش رساله فیلیپیان، تشویق کلیسا برای استقبال گرم از اپافرو دیتوس بود. اپافرو دیتوس، نماینده کلیسای فیلیپی نزد پولس بود که در آن زمان در روم در زندان به سر می‌برد. پولس او را برادر، همکار، هم‌رزم خود و فرستاده و کمک فیلیپیان برای رفع نیازهایش می‌خواند (۲: ۲۵). او دچار یک بیماری سخت شده بود؛ رسیدن این خبر به فیلیپیان، سبب نگرانی شدید ایشان گردید. حال پولس او را باز پس می‌فرستد تا آنها او را ببینند و شاد شوند. او مُصرانه از کلیسا می‌خواهد که از چنان مردی که نزدیک بود جان خود را برای کار مسیح از دست بدهد و به خاطر دیگران زندگی خود را به خطر انداخت، در میان خود با شادی و احترام استقبال کنند (۲: ۲۸-۳۰).

نکته ۵. تقسیم‌بندی فیلیپیان

به رساله پولس به فیلیپیان ممکن است این عنوان داده شود: **فیلیپیان - شادی مسیحیان در زمان مشکلات و جفاها**. این رساله، عیسی مسیح را به عنوان خوشی مسیحیان به تصویر می‌کشد. موضوع فیلیپیان در فیلیپیان ۴: ۴ نوشته شده است، "در خداوند دائماً شاد باشید."

رساله به فیلیپیان را می‌توان به چهار بخش یا هفت قسمت تقسیم نمود:

بخش اول. شادی در زیستن برای گسترش انجیل. این بخش در فصل اول ثبت شده است و متشکل از دو قسمت می‌باشد:

آیات ۱-۱۱. پولس خدمتگزار شاد. او شکرگزاری و شادی خود را از مشارکت فیلیپیان در گسترش کار خدا ابراز و محبت صمیمانه خود نسبت به آنها را بیان می‌نماید.

آیات ۱۲-۳۰. پولس، زندانی خوش‌بین. او از اینکه حبسش صرفاً منجر به مزایای عالی در گسترش انجیل شد شاد است. او از فیلیپیان به تاکید می‌خواهد که سلوک و رنجهای آنان نیز برای انجیل مفید باشد.

بخش دوم. شادی در خدمت فداکارانه. این بخش در فصل ۲ ثبت شده و شامل دو قسمت است:

آیات ۱-۱۸. پولس حمل‌کننده فروتن صلیب. او به التماس از فیلیپیان می‌خواهد که با سرمشق گرفتن از مسیح متحد، فروتن و آماده کمک باشند. اگر فیلیپیان به عمل مطابق نجات خود و درخشیدن در دل دنیای شریر ادامه داده، کلام حیات را منتشر نمایند، سپس دلیل کافی برای شادی وجود خواهد داشت. حتی اگر خود او بخاطر مسیح از رنج موت بگذرد، این مانند هدیه‌ای خوشبو خواهد بود، بسیار ناچیزتر از هدیه فداکارانه‌ای که در اثر شهادت و خدمت مسیحیان فیلیپی به خداوند تقدیم شد.

آیات ۱۹-۳۰. پولس مدیری مدیر. او قول می‌دهد تیموتائوس را که صادقانه برای پیشبرد اهداف مسیح کار می‌کند، بفرستد. و اپافرو دیتوس را به عنوان همکاری گرانقدر باز می‌گرداند.

بخش سوم. شادی بخاطر شبیه‌تر شدن به مسیح. این بخش در فصل ۳ ثبت گردیده و از یک قسمت تشکیل شده است:

آیات ۱-۲۱. پولس، آرمان‌گرایی خستگی‌ناپذیر. او در مورد بالیدن به گنجهای زمینی از قبیل فضایل ملی یا مذهبی هشدار می‌دهد. او خود برای کسب ارزشمندترین گنج، یعنی خود مسیح تمامی این افتخارات را به دور می‌ریزد. او بسوی عالی‌ترین هدف در زندگی‌اش که همانا بیشتر و بیشتر شبیه مسیح گردیدن است، می‌شتابد.

بخش چهارم. شادی بخاطر آرامش و رضامندی. این بخش در فصل ۴ آمده است و دارای دو قسمت می‌باشد: آیات ۱-۹. پولس، شبان موقع‌شناس. او از فیلیپیان می‌خواهد که روابطی هماهنگ داشته، بجای نگرانی دعا کنند، فقط در مورد چیزهای نیکو اندیشیده، آنچه را از او فرا گرفته‌اند به اجرا گذارند. همگی اینها سبب آرامش می‌گردد.

آیات ۱۰-۲۳. پولس گیرنده‌ای قدرشناس. او از سخاوت فیلیپیان شادی نموده، شهادت می‌دهد که قناعت در تمامی شرایط را فرا گرفته است.

نکته ۶. پیام اصلی فیلیپیان

اول. شادی دایمی در خداوند. (۴:۴) پولس و سیلاس زمانی که در فیلیپی در بند بودند سرود خواندند. پولس زمانی که در روم در حبس بود نیز در خداوند شاد بود. او بویژه به این دلیل شاد بود که سختیها و مشکلاتش برای خداوند فرصتی گردیده بود تا انجیل در میان محافظان زندان انتشار یافته و سایر مسیحیان تشویق گردند تا هنگام شهادت دادن در مورد مسیح شجاعانه عمل نمایند. کلمه شادی و شادی نمودن شانزده بار در این رساله تکرار شده است. و پولس از این جهت شاد است که انجیل در میان فیلیپیان آن همه ثمرات نیکو به‌بار آورده بود.

دوم. اطمینان و مسوولیت‌پذیری برای زیستن مطابق نجات خود (۱: ۶؛ ۲: ۱۲-۱۳). از یک سو، مسیحیان باید مطمئن باشند که خداوند کارهای عالی را که در زندگی‌شان آغاز کرده، ادامه خواهد داد و در دل و زندگی‌شان عمل خواهد کرد تا بتوانند اراده او را بجا آورند. از سوی دیگر، مسیحیان موظفند مطابق با نجاتشان، مسئولانه و باتعهد عمل کنند. این بدان معنا نیست که ایشان باید برای نجات خود تلاش کنند، بلکه مقصود این است که اعمالی نیکو را که نتیجه نجات است، نمایان سازند. هر مسیحی مسئول است که نقشه خدا برای زندگی خودش را دریابد.

سوم. داشتن مِثسی مانند عیسی مسیح. (۱: ۱-۱۱). عیسی مسیح خداست. علیرغم این، او با پذیرفتن ذات انسانی و در آمدن به شباهت ما، خود را فروتن ساخت. و حتی با تبدیل شدن به خدمتگزار برای ما، خود را بیش از این فروتن نمود. در نهایت او خود را بیش از هر کس دیگر فروتن ساخته، مانند یک تبهکار برای گناهان ما جان داد. همانطور که خدا مسیح را به بالاترین جایگاه در جهان سرفراز نمود، به همین ترتیب نیز مسیحیانی را که خود را فروتن سازند، سرفراز خواهد نمود (۱ پطرس ۵: ۵-۶).

چهارم. زندگی با چشمانی در حال نگرستن به مسیح. دریافت مسیح و بیشتر و بیشتر شبیه مسیح شدن والاترین هدف برای پولس و مسیحیان است.

تکلیف برای هفته آینده

اول. در طول هفته آینده، کولسیان ۱-۴ را بخوانید. هفته بعد، به معرفی رساله به کولسیان خواهیم پرداخت.

دوم. کتابهای دستورعمل "بروید و ملکوت خدا را موعظه کنید" را ملاحظه کرده و به آدرس اینترنتی www.dota.net مراجعه کنید. این آدرس را به حروف تکرار میکنم

سوم. هر شنبه تا چهارشنبه به برنامه "دوره شاگردسازی از رادیو" گوش دهید.